

ეროვნული გიგანობა

სამხედრო სამუშაოს უზრუნველყოფის საშუალებების შესრულება

1850-1860 წლების პერიოდის ნახევარი

ცნობილია, რომ ევროპის 1848 წლის რევოლუციასთან დაკავშირებით, მეფის მთავრობა სკოლებში გაუმსაინძრდა რეპრეზენტაციის, რაც 1849-1852 წლებში სასკოლო რეფორმების ხასიათის ცვლილებებში აისახა. ეს ცვლილებები, როგორც ვნახეთ, ყველაზე კარდინალური ღონისძიების სახით შეეხო სასკოლო ფინანსურ აღზრდას.

პეტერბურის 1-ელ გიმნაზიაში 1849 წლიდან ფარიაბის სწავლება და საერთო ფინანსური აღზრდა შეწყდა. ნაცვლად, 1850 წლის ნოემბერში, სასკოლო განათლების სამინისტროს ნებართვით, საცვლად შემოიღეს საფორნტო სამსახურის სწავლება. საცვლადო სამუშაოები მოთავდა სასწრაფოდ — 1850 წლის დეკემბერში, 1851 წლის იანვრიდან კი გიმნაზიაში ამ საგნის სწავლება ოფიციალურად დაიწყო. ცდილობდნენ მოსწავლეებს მიეღოთ მხედრული გამართულობა, დავლებოდნენ სამხედრო ხასიათის მოპარობებს, შეჩვეოდნენ უფროსებთან შეხვედრის, მისალმების, გაცილების წესსა და რიგს.

გიმნაზიაში საგანგებო ასეული შეიქმნა. იგი სამი ოცეულსგან შედგებოდა და თითოეული ოცეულში იყო ორ-ორი მწკრივი, ხოლო ყოველ მწკრივში 15-20 მოსწავლე. ყოველი შედგას, რომ თითოეული ოცეულის მეტადი-ნეობა შეხვედრითა კვირაში ორ დღეს (დღეში — 40 წუთი). ამას გარდა, ზაფხულობით კვირაში ორჯერ ეწყობოდა მთელი ასეულის საფორნტო სწავლება. მოსწავლეები ოცეულში და მთელ ასეულშიც განაწილებული იყვნენ სიმძლავის მიხედვით და თავიანთი ნომრები ჰქონდათ. ერთი სიტყვით, ყველაფერი თითქმის სამხედრო ყიდარზე მოქმედებდა. საგნის მასწავლებლის ხელფასი წლიურად 84 მანეთს შეადგენდა. მარტორებისა და მხედრული გამართულობის სასწავლებლად 1850 წლიდანვე მოსკოვის მე-2 გიმნაზიაშიც მოიწვიეს უნტერ-ოფიცერი და წლიურად 120 მანეთს უხდიდნენ.

პეტერბურის 1-ლი და მოსკოვის მე-2 გიმნაზიები გამონაკლის არ შეადგენდნენ. ეს დასტურდება ყაზანის გიმნაზიის 1850 წლის ანგარიშით, სადაც პირდაპირ არის მითითებული, რომ გიმნაზიაში ტანჯარების ნაცვლად დაიწყეს სამხედრო სამსახურის სწავლება, რათა მოსწავლეები სამხედრო სასწავლებლებში მიუხიდათ. აქვე ნათქვამია, რომ ამ მოვლენის მიზეზი იყო საბუნების მეტაფიზიკა და სწავლება სახელმწიფო განათლების არსებობა, რომელიც მასწავლებლებსაც ერთგვარი პედაგოგიური განათლება ჰქონდათ და შეეძლოთ გიმნაზიაში სამხედრო ექსპერიმენტები ეწყობინათ ისე, რომ უნებმად არ მოეწოდებინათ კეთილმოხმადი წარმოშობის მოსწავლეებს.

ამავე ანგარიშის მიხედვით ირკვევა, რომ სასკოლო განათლების სამინისტროს ნებართვით გიმნაზიაში სწავლებაში იშლება მარტორებისა და სამხედრო საქმე. ამ საგნებს ასწავლიდნენ ყაზანის სამხედრო განტონისტთა ბატალიონის კაპიტანი დმიტრიევი, დაბალი წიხის მასწავლებლები სტრენდოვი და ლაფრეტოვი, ასე ვრცელდებოდა 1857 წლის ჩათვლით.

ბუნის გიმნაზიაში მხედრული გამართულობისა და ფორნტის სამსახურის წესების სწავლება 1851 წლის მაისიდან დაიწყო. მართალია, ამ საქმეზე მივლინებულმა პორუჩიკმა იმ ხანად მხოლოდ 8 გავეთლი ჩაატარა (არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ მაისი სასწავლო წლის დასასრულია), მაგრამ სწავლება უკვე დაიწყო. ახლა ნათელია, რატომ მოხდა მსგავსი რამ თბილისის 1-ელ გიმნაზიაშიც. მაგრამ ამაზე ქვემოთ.

ყოველივე ეს მიუთითებს, რომ მეფის ხელისუფლება სამოქალაქო სასწავლებლებში სამხედრო საქმის სწავლებას შეუდგა და მას თანდათან საყოველთაო ხასიათი მისცა ყირიმის ომის დაწყებამდე (1853-1856 წ.წ.) გაცილებით ადრე. ერთი სიტყვით, ეს იყო სკოლების მილიტარიზაცია.

არანაკლებ საყურადღებოა, რომ 1849 წელს მომხდარი რეფორმული ხასიათის ცვლილებების დროს გიმნაზიებს უკნის ორად გაყოფის ნებაც

ყველა გიმნაზიის მაღალ კლასებში ახალი წლიდან დაიწყო აღსაზრდელებისთვის სამწყობრო წესების სწავლება მხოლოდ ასეულისა და ათასეულის ქვეითი სამსახურის ფარგლებში, რათა მათ ამ გზით შეეძლოთ გახდნენ პრაქტიკულად უკვე მომზადებული და სამწყობრო წესების თეორიას გაცნობილი ოფიცერები. ამას გარდა, ორივე დედაქალაქის უნივერსიტეტებში შემოღებულ იქნეს არტილერიისა და სავიჯლო ფორტიფიკაციის სწავლება, რაც უნივერსიტეტის პრაქტიკული მიზანი იქნება.

ამრიგად, ყირიმის ომის დროს, ხელმწიფე იმპერატორმა უნივერსიტეტებისა და გიმნაზიების მაღალი კლასებისგან მოითხოვა პრაქტიკულად მომზადებული და სამწყობრო წესების თეორიის გაცნობილი ოფიცერების გამოწვევა.

ამავე საბუთის შინაარსი არასრული და დიდად დამახინჯებული სახით ნ. პონანსკის მოტანილი აქვს თავის

თხზილ, კადეტთა პირველი კორპუსის მანქანი ეწყობოდა ყველა გიმნაზიის VI და VII კლასების მოსწავლეთა შვიკება. ეს უკანასკნელი ცნობა იმაზეც მიუთითებს, რომ სამწყობრო წესების სწავლება ერთდროულად დაიწყო პეტერბურის სხვა გიმნაზიებშიც, ქალაქში კი იმამად გათვა ხუთი გიმნაზია იყო. ამავე წესების ასწავლიდნენ მოსკოვის გიმნაზიებშიც, მათ შორის, მე-3 რეალურ გიმნაზიაში, რომელმაც ეს ნებართვა ჯერ კიდევ 1855 წლის 7 იანვარს მიიღო.

სამწყობრო წესების სწავლება მალევე გასავდა პეტერბურისა და მოსკოვის საზღვრებს. ყაზანის გიმნაზია შემოთ უკვე მოიხსენიეს. 1855 წლის 25 აპრილს ვარშავის კეთილშობილთა ინსტიტუტში მიეცა ნებართვა შემოეღო ასეთივე სწავლება ომის მანქალზე. მსგავსი ნებართვა მიიღო ოდესის ორივე გიმნაზიაში და ა. შ.

ამრიგად, სამუალო და უმაღლეს სკოლებში იმპერიის მასშტაბით საყოველთაო ხასიათი მიიღო ამ ღონისძიებებმა, სახელდობრ, სამხედრო შეცნიერებებისა და სიომარე ექსპერიმენტების (სამხედრო ვარჯიშის) სწავლებამ.

ყირიმის ომის წინ და მისი მსვლელობის დროს სამოქალაქო სასწავლებლებში სამხედრო საქმის შემოღებას ნამდვილად ღრობითი ღონისძიების ხასიათი უნდა ჰქონოდა. წინააღმდეგ შემთხვევაში იგი უთუოდ ამოკლებდა ასახვას კავკასიის სასწავლო ოქების დებულებაში, რომელიც 1853 წლის 29 ოქტომბერს საბოლოოდ დამტკიცდა, რაც ვაიარა პრაქტიკული შემოქმედა. (დაწყებული 1848 წლიდან) და ერთგვარი ცვლილება განიცადა.

დებულებაზე დართული თბილისისა და ქუთაისის გიმნაზიების არსებული კეთილშობილთა ბანსიონების შტატიში ტანჯარებისა და ჩიკის მასწავლებელთათვის, მართალია, აღარ ითვალისწინებდა ბინის ქირას და მისი, როგორც სასწავლო საგნის შემოღებაზე უნებუნადი წყობით გვიან, მაგრამ დებულება ფიციკური აღზრდის მასწავლებლის მარცხ მოიხსენიებდა და ამას ანგარიში უნდა გაეწიოს.

ქუთაისის სასწავლებელთა 1851 წლის 1 ნოემბრის ერთ-ერთი საბუთი იქნება „მოსწავლეთა ფიციკური მდგომარეობის გაუმჯობესების“ საკითხებს. მაგრამ საქმე მდგომარეობის მხოლოდ რეგამო მოხმობის მიმართ, რაც იქნება უმთავრესად ყოველდღიური ცხოვრების პიკინტურ პირობებს და და არა უშუალოდ ფიციკურ აღზრდას.

სამაგიეროდ, როგორც ეს სხვაგან უკვე მივითითეთ, მოიბოგება საბუთები, რომლებიც პირდაპირ მიუთითებთ თბილისის ვაიარა გიმნაზიაში „ფორნტის“ შემოღებაზე. ეს საბუთები მოიცავს 1852, 1853 წლების მოვლენებს, ამიტომაც ვფიქრობთ, რომ, რუსეთის ცენტრალური ოლქების ვაიარა გიმნაზიების მსგავსად, თბილისის გიმნაზიაშიც შემოიღეს „ფორნტის“ სწავლება, რაც შემოთ მოტანილი საბუთების შემდეგ გამონაკლისი მოვლენის სხვით აღარ მოგვიჩვენება.

ნ. შარბალოვიშილი, პედაგოგიური მეცნიერებათა კანდიდატი.

ზოგი რამ რუსეთის იმპერიის სასკოლო ფიციკური კლზრდის ისტორიიდან

დართეს: იმ მოსწავლეებს, რომლებიც სამხედრო სამსახურში შეხვდის სურვილს გამოთქვამდნენ, გაძლიერებდა ასწავლიდნენ ბათუბატუკურ საგნებს, სამოქალაქო სამსახურში შესვლის მსურველებს კი დამატებით — კანონიკო-ცილენობას (უნივერსიტეტებში შეხვდის მსურველთა გაძლიერებით ასწავლიდნენ ძველ ენებსაც).

ყოფილმა გამაგვილმა მოსწავლეთა ტანსაცმელზეც კი. დაიგზავნა მუსიკირის, მარტორის, პალატუხის, კარტუსის, აგრეთვე, მაზარის, სასაფხულო მარტორის, მაზარის, სასაფხულო მარტორისა და ა. შ. ნიმუშები. გიმნაზიების მიზნით ასეთი ფორმის ტანსაცმელი საგრანობლად შედგებოდა ფასეში იკვრებოდა თვით უნივერსიტეტის ძველი მფრთხის ერთ-ერთ ქვედა სართულში. ვითარების შეაფერად, იმასაც კი მიუქცა ყურადღება, როგორ ჰქონდათ მოსწავლეებს თმა შეჭრილი.

ერთი სიტყვით, დაწყებული 1850 წლიდან, ყველაფერი იმას მიუთითებს, რომ საქმე გვაქვს ქვეყნის სამხედრო ბანაკად გადაქცევის ცდასთან. ამ ცდაში სკოლას თავისი განსაკუთრებული მოვლენა დაეყვინა. მას არნია უნდა შეეცოდა მეტაფიზიკა და ოფიცირთა კადროთი. მეფის ხელისუფლებამ კარგად იცოდა, რასაც აკეთებდა: ეს იყო წინასწარი და აშკარა მზადება თურქეთის წინააღმდეგ ომისთვის. ბუნებრივი მოვლენა იყო, რომ თვით ომის დროს, სახელდობრ, 1854 წლის 29 დეკემბერს, რუსეთის იმპერატორმა, თითქმის მას წამდე, რაც გამსაკუთრებული კმაყოფილებით იხილა ომის ვითარებაში სამოქალაქო სასწავლებლების მასწავლელთა ლტოლვა სამხედრო სამსახურისადმი, ამ პატრიოტული მისწრაფების შესრულებისათვის საშუალება გამონახა და ბრძანა: „დედაქალაქის უნივერსიტეტებში და

სადოქტორო დისერტაციაში — „რევილუციურ-დემოკრატიული აზროვნების განვითარება რუსეთში XIX საუკუნის შუა წლებში (40-60-ანი წ.წ.)“. სარატოვი, 1946“. ავტორი წერს: „ყირიმის კამპანიის შემდეგ მოაერობამ მიზანშეწონილად მიიჩნია გიმნაზიების გამოყენება უმცროსი ოფიცერთა შემადგენლობის მომზადების მიზნით. 1859 წლიდან აღექვანდრე II ბრძანებით ყველა გიმნაზიის უფროს კლასებში იწყება ასეულებისა და ათასეულების ქვეითი სამსახურის სამწყობრო წესების სწავლება. ამას, რა უნდა უნდა, კიდევ უფრო გამაძლიერა ყაზანში სკოლის ატმოსფერო გიმნაზიებში“.

აქ მხოლოდ კორექტირული შეცდომა არ უნდა იყოს, რამდენადაც დამამინჯებელი თარიღები არის, ერთად, ლაპარაკია არა ყირიმის ომის პერიოდზე, არამედ შემდგომ დროზე, ამასთან, ნიკოლოზ I ნაცვლად დასახელებულია ალექსანდრე II და სხვ. ალექსანდრე II კი 1850-ანი წლების მიწურულში, თამაშობდა რა ლიბერალის როლს, პირიქით, აუქმებდა ომის განმავლობაში მამის — ნიკოლოზ I (გარდაიქცა 18 თებერვალს, 1855 წელს) მიერ გატარებულ მსგავს ღონისძიებებს. ავტორის ამ მხრივაც უნდა შეკამარება ვევი თავის ენობებსა და დასაკნებში.

ქვეითი სამსახურის სამწყობრო წესების სწავლება ასეულისა და ბატალიონის ფარგლებში უნივერსიტეტებსა და გიმნაზიებში უნდა დაწყებული იყო და დაიწყო კიდევ 1855 წლის იანვრიდან.

პეტერბურის 1-ელ გიმნაზიაში სამწყობრო წესების სწავლება დაიწყო 1855 წლის 10 იანვრიდან და ტარდებოდა კვირაში ოცხ დღეს. გარდა ამისა, ერთად სწავლებდნენ შაბა-

ლიტერატურა

ბეჟინების ღია აუზში გაიმართა აუზანეთის ზამთრის პირადი პირველობა ცურვაში, რომელშიც სოხუმისა და გავრის „კანთიადის“, „დინამისა“ და სპორტსკოლების

წარმომადგენლები მონაწილეობდნენ. 50 მეტრზე თავისუფალი სტილით ცურვაში 11-12 წლის ბიჭების შეჯიბრება სხედმელმა ი. სამონოვმა („დინამო“) მოიგო, 13-14

წლის ქაბუკთა შორის კი სხედმის სპორტსკოლის აღსაზრდელმა ვ. რაკუნოვმა იმარტვა. 15-16 წლის ასაკში 100 მეტრზე ამავე სტილით ცურვაში უძლიერესი იყო სოხუმიელი ი. ალანია („დინამო“).

50 მეტრზე ბატერფლაის სტილით გაიმარტვა ნ. ელისბაროვა (სოხუმის სპორტსკოლა). 100 მეტრზე გულადმა ცურვაში ქაბუკეში ყველაზე აჯობა ვ. გაბისონი (სოხუმის „დინამო“), ბრასით ასპირუმბა კი ვაგარელმა ი. იანკოვმა („კანთიადი“) მოიგო. გოგონებში თავი ისახელეს: 100

მეტრზე თავისუფალი სტილით ცურვაში — ნ. ხეკოვა (გავრის სპორტსკოლა), გულადმა ცურვაში — ლ. სუინამი (სოხუმის სპორტსკოლა), 100 მეტრზე ბატერფლაი — ი. კობინევი (გავრის სპორტსკოლა). გ. იახვილი, (ჩვენი კორ.), გავრის რაიონი.

ქალისნები სწვევენ შტანებს — ფოთლადის ღერძს, რომელსაც ბრწყინვალე დისკოებისა და მარცხენა აპანი თითქოს არაფერია განსაკუთრებული, მაგრამ ათასობით აღამაინი დედას. მათ სურთ იცოდნენ, ვინ არის დედამისის სურვილი ყველაზე ღირსეული. შარშანდელ მსოფლიო ჩემპიონატში, რომელიც ვარშავაში ჩატარდა, მე ყურადღებით ვაკვირდებოდი მასწავლებლებს და მოვლენებს ფიგურანტულ და რბაზში გულგრილი არაფერი მინახავს. ერთ-ერთმა პოლინელმა ყურნალობის ტანსაცმელს პირველად ნახა გოლიანოვიჩის: „შევიბრუნე, გულანდელი და დედა: „ახლა მესმის თქვენი — არ შეიძლება ასეთ სახეს პატივი არ სცეს!“

აი, უკვე ათი წელია, რაც მსოფლიოს უძლიერეს ათლეტებს ვეწერ. ოდესღაც ყველა დიდ დიდურებს თლიმბიური ჩემპიონის, პირველი „სუთისიანის“ პ. ანდროსის შედეგებს ვადარებდი. მას „სუთერმენს“ ეძახდნენ. მასზე ჰყვებოდნენ ჭორა და მართალს... მაგრამ რა უნდა იყოს შესახებდაი იქნებოდა ეს 170-კილოგრამიანი გოლიათი დღეს საერთაშორისო ფიგურანტულ და რბაზში მსოფლიო რეკორდად ჩათვლიდა სამჭიდის ჯამით — 512,5 კგ. ახლა, როცა ქერათმიანი დასავლეთურნიანელი ჭაბუკი რ. მანგი 567,5 კგ-ს სწევს, ალბათ ქელს არც მოუხრან იმ ათლეტს, რომელიც პირველი გადამლახავა 600-კილოგრამიან ზღვარს. დღეს თითქოს უკვე აღარაფერი უნდა გვიჩვენებდეს. ვერც კი მოასწრებ ალტაქციონის გამოთქმას რომელიმე რეკორდის გამო, რომ უკვე ახალი მიღწევა ჩნდება...

და მაინც, შეუძლებელია აღტაცება არ მოგვგვაროს ყველაზე ღირსეულად ახალმა რეკორდმა. ყოველი ახალი რეკორდი უფრო და უფრო მეტად ვრწმუნდებით, რომ აღამაინის ფიზიკური შესაძლებლობები უსასღერია. მოდი, გავიხსენოთ მსოფლიოს ის გოლიათები, რომლებმაც შარშან შტანისნები შედეგებით გაგვიბარეს.

პირველი ყველას უნდა აღინიშნოს, რომ გოლიათებს რიცხვი მნიშვნელოვნად გაიზარდა. ესეურობანი გატარდა საერთაშორისო ფედერაციის მიერ მესიკოში მიღებული გადაწყვეტილებით ორი ახალი წონითი კატეგორიის (უმეტესი და მძიმე) შემოღებით. პირველი უფლებების შესახებ. შიშობდნენ, რომ 52-კილოგრამიანი ათლეტები განსაკუთრებულ შთაბეჭდილებას ვერ დატოვებდნენ. მაგრამ ვარშავაში მათ წარმატებით გახსნეს ჩემპიონატი და დამაჯერებლად დაიწყეს იერიში რეკორდებზე. შეჯიბრების გამო იყო 23 წლის ლეოველი სტუდენტი ვ. კრიშინი. იგი საბჭოთა კავშირის, კვარობისა და მსოფლიოს ჩემპიონი გახდა. მას გულგრილი ოთხიდან სამი მსო-

ფლიო რეკორდი, რომელიც განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებს მიღწევა სამჭიდში — 337,5 კგ.

ვარშავის ფიგურანტულ ჩინებულ შთაბეჭდილებას დატოვა უმეტესი წონის კიდევ ორმა ათლეტმა. ესენია არიან სერდლოვსკი ვ. სმეტანინი და პოლონელი ვ. შოლტისკი. ამ უკანასკნელმა ნამდვილი გმირობა ჩაიდინა: 7 კგ დაიკლო და მამაკურად იბრძოდა მსოფლიო ჩემპიონის ტიტულისთვის. შიმპალოში, ვეიქრობ, ევროპულ ლიდერებს შეეცვლიან ჩემპიონები ანთის ქვეყნებიდან: იაპონიიდან, კორეიდან, ფილიპინებიდან, ირანიდან.

როცა ი. ტალტისი და რ. ბედნარსკის ორთაბრძოლის ირგვლივ აქტიუტაქი მიწყარდა, მე იბტერევი ჩამო-

ლოო ძალოსნობის მამები — სპორტის ამ სახეობის საერთაშორისო ფედერაციის წევრები დიდი ხნის მანძილზე უკუღმევლადდნენ ათლეტებს წონით 90-დან 110 კილოგრამამდე? ეს სპორტსმენები სომ ალბათ, ყველაზე უკეთეს შთაბეჭდილებას ტოვებენ თავიანთი ძალითა და ათლეტური ადნაგობით. განსაკუთრებით გვახარებს, რომ კვლავ ამობრწყინდა ტალტისის ნიჭი. დღემდე თვალწინ მიდგას სურათი, როცა იგი ბედნარსკისთან 7,5 კგ-ს აგებდა, ვაჟაკურად შეუტია 212,5 კილოგრამა და აპირა მისთვის ეს უზარმაზარი წონა. კარგია, რომ ტალტისს მხარში ამოუდგა სტაროსტენკო. ორი კაცია უფრო იოლად გაიკვლევს გზას. სამწუხაროდ, დანარჩენ შეიდე კატე-

გორიში საბჭოთა ძალოსნები გაცილებით უარესად გამოდიოდნენ, ვიდრე გასულ წლებში. მართალია, სახელგანთქმულმა ვ. კურენცოვმა (ქვეყანაშუალი) შეძლო მსოფლიოს ჩემპიონის წოდების შენარჩუნება, მაგრამ მთელი წლის მანძილზე მან მხოლოდ აჭივამი განახლა მსოფლიო რეკორდი — 161,5 კგ. დანარჩენ ექვს წონაში მსოფლიო ფიგურანტის გმირები სხვა ქვეყნების ძალოსნები იყვნენ. თუმცა, მსოფლიოს ახალი რეკორდსმენის (495 კგ შარვალიდის ჯამში), 23 წლის რიგელის გ. ივანჩენკო მიღწევის შეხებით წლის ფინიშზე შორს წაივდნენ ჩვენს სამშალო წონის ათლეტები. მაგრამ, გავახსენებთ, რომ მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული ამ კატეგორიაში მოიპოვა იაპონელმა მ. ოუტომ. ეს იმიტომ მოხდა, რომ პოზიციები მნიშვნელოვნად დათმეს ოლიმპიურმა ჩემპიონმა ბ. სელივკიმ და მექსიკის ოლიმპიადის მეორე პრიზიორმა ვ. ბელიაევმა.

მაგრამ თუ დღეს ივანჩენკო უდავო ლიდერია სამშალო წონის სპორტსმენთა შორის, სხვა კატეგორიებში საერთაშორისო ტურნირებში გამარჯვების არაერთი გარანტია არა გვაქვს.

ჩვენს პრესტიჟს ყველაზე მეტად ამცირებს შარცხი ზემიძე წონაში, რომელიც 12 წლის მანძილზე საბჭოთა გოლიათები ბატონობდნენ.

როგორც იქნა, ასრულდა ამერიკელი ძალოსნების 70 წლის პატრიარქის ბ. პოფმანის ოცნება: ერთ-ერთმა მისმა „ბიჭმა“ მსოფლიო ჩემპიონის ოქროს მედალი მოიპოვა. როცა ჯ. დიუბი, რომელმაც სამჭიდში 577,5 კგ დააგროვა, მძიმე წონაში ყველაზე ღირსეულ ძალოსნად გამოაცხადეს, ათი წლით გაახალგაზრდაებული პოფმანი თავის

აღასრულეს გადახვია და ისე გამოვიდა ტორვარის სცენაზე (გამარჯვება მუდამ აახალგაზრდავებს ადამიანს), ჩვენ კი ბრინჯაოს მედალი მიველოცეთ ს. ბატიმევეს, რომელმაც პირადი რეკორდის დამყარება შეძლო — 570 კგ. მაგრამ ეს საკმარისი არ გამოდგა იმისათვის, რომ მას ფიგურანტიდან ჩამოსული ჟანოტინსკი შეეცვალა.

უკვე თენდებოდა, როცა ჟანოტინსკისთან ნომერში შევედი, მას კი ჯერაც არ მოეხუტა თვალი. ათლეტი კვითხებოდა საკუთარ თავს: როგორ შეიძლებოდა ეს მომხდარიყო? მეც მეთანა. რა პასუხი უნდა გამეცა, რით დამემყვინდებინა? საჭიროა კი ასეთ შემთხვევაში ძლიერი ადამიანების დამწვინება. მინდა დავიჯერო, რომ ამ უბილო

თუ დიდი ხნის წინ აღტაცებული ვიყავით ტალტისით, როცა მან 1967 წელს სსრ კავშირის სალსთა პრესტიჟში დამი ქვემძიმე წონის ჩემპიონი გახდა, პირველმა გადალახა მსოფლიოს მთელი ზღვარი. ახლა კი მსოფლიო ჩემპიონი ვხვდებით 530 კგ-საც. გასულ წელს იმ განგასნიემი დიდი გულგრილობა გამოიჩინა — რეკორდების ცხრილში მ შესწორება შეიტანა.

საინტერესოა, რომ 1968 წელს მსოფლიო რეკორდსმენების სიაში შევიდა ბერძენი ათლეტი, რომელსაც ჯერ არ გაუთქვამთ სახელი დიდი გამარჯვებებით. ესენი არიან ბუდგარელი მ. კურევი (ქვეშეშეუქი). ირანელი დენსავი, საბჭოთა ათლეტები ა. გოლუმოვიჩი, ბ. პაგლოვი, გ. ივანჩენკო, ვ. სტაროსტენკო, შეგედი პ. ბეტენბორგი, რომელმაც სამშალო წონაში თხზურ შეასწორა რეკორდი აჭივამი, ფინელი ლანდროსის, მაგრამ ოლიმპიურ სიმაღლეზე ვეჭვებარა წონის იაპონელი ძალოსნის იოსინობუ შიაცუს ოცნება. მან თითქოს მიატოვა ფიგურანტი, მაგრამ უკრად ისე დაბრუნდა სარბიულზე და 400 კგ ასწია! სულთ ბრეცმა „რინის“ მესხტე უნგრეთიდან, პატარა გოლიათი ი. ფიოლი. მსოფლიო ჩემპიონატში მარცხის შემდეგ მან გულშემატკივრები გაახარა მსოფლიო რეკორდით — 370 კგ.

დიდი ნებისყოფისა და ვაჟაკობისთვის, ძალოსნობის დიდი სიყვარულისთვის, მისაბაძი მაგალითისთვის წლის საუკეთესო ძალოსნად დავასახელებდი ვარშავის ჩემპიონატის გმირს ვ. ბაშინოვსკის. სამინელი საავტომობილო კატატროფის შემდეგ იგი ფიგურანტულ დაბრუნდა, ერთ საღამოს ოთხი მსოფლიო რეკორდი დაამყარა და კვლავ დაბრუნდა მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული მსუბუქ წონაში.

საბჭოთა ძალოსნებისთვის ოლიმპიადის მომდევნო წელი ძნელი იყო, თუმცა მსოფლიო ჩემპიონატი სსრ კავშირის ნაერგის ოლიმპიადის შემდეგ დამთავრდა. იმედი უნდა ვიქონიოთ, რომ წელს, ამერიკის კონტინენტზე ასპარეზობის დროს ჩვენი გოლიათების რაზმული განაგრძობს გამარჯვებათა გზას. კარგი იქნებოდა, რომ ყველა წლით კატეგორიებში მეტი წარმატება შეეძლებოდა.

მეორე ადგილზე დარჩნენ (დიდი გაჭირვებით) პოლონეთის ძალოსნები. მათ საკმაო წარმატებით გაუწიეს კონკურენცია ტემპერამენტის უნგრელთა ათლეტებმა, რომლებმაც მსოფლიო კვარცხლებების შესაბამისად დაიკავეს. როცა ამ ტრიოს წარმატებულ ვლადიმერს უნდა აღვნიშნოთ ისიც, რომ მსოფლიო ჩემპიონი დასახლებული გოლიათები. თითქმის ყველა ქვეყანაში გამოჩნდნენ ძალოსნები, რომლებიც პატავისცივისა და ყურადღების ღირსი არიან. ვუსურვოთ ყველა მათგანს მძიმე, მეტად მძიმე შტანის „ოქროს კილოგრამები“.

მსოფლიო რეკორდები

ქალისნობა	
10 თბილისისთვის	
აჭივამი	
უმეტესი მჩატე	ვ. კრიშინი (სსრ კავშირი) 118,5 კგ 1969
ქვეშეშეუქი	ა. ფიოლი (უნგრეთი) 125 1969
მსუბუქი	მ. კურევი (ბულგარეთი) 161 1969
ქვესაშუალო	ბ. დენსავი (ირანი) 148 1969
საშუალო	ვ. კურენცოვი (სსრ კავშირი) 161,5 1969
ქვემძიმე	ბ. ბეტენბორგი (უნგრეთი) 172,5 1969
მძიმე	ვ. პუშკურინი (სსრ კავშირი) 181 1969
ზემძიმე	ვ. სტაროსტენკო (სსრ კავშირი) 194 1969
	რ. ბედნარსკი (აშშ) 209,5 1968
ატატი	
უმეტესი მჩატე	კ. შიკი (იაპონია) 100 1969
ქვეშეშეუქი	კ. შიკი (იაპონია) 118,5 1968
მსუბუქი	ბ. შიკი (იაპონია) 125,5 1969
ქვესაშუალო	ვ. ბაშინოვსკი (პოლონეთი) 134 1969
საშუალო	მ. ოუტი (იაპონია) 145 1967
ქვემძიმე	მ. ოუტი (იაპონია) 152,5 1969
მძიმე	კ. კანგასნიემი (ფინეთი) 161 1969
ზემძიმე	ბ. ლინდროსი (ფინეთი) 160,5 1969
	ლ. ჟანოტინსკი (სსრ კავშირი) 176 1968
აპკრა	
უმეტესი მჩატე	ვ. კრიშინი (სსრ კავშირი) 128,5 1969
ქვეშეშეუქი	ბ. ნასირი (ირანი) 150 1968
მსუბუქი	ბ. შიკი (იაპონია) 158 1969
ქვესაშუალო	ვ. ბაშინოვსკი (პოლონეთი) 170,5 1969
საშუალო	ვ. კურენცოვი (სსრ კავშირი) 187,5 1968
ქვემძიმე	ბ. ივანჩენკო (სსრ კავშირი) 191,5 1969
მძიმე	ფ. კანსურასი (აშშ) 199,5 1969
ზემძიმე	ი. ტალტისი (სსრ კავშირი) 212,5 1969
	რ. ბედნარსკი (აშშ) 220,5 1968
სამჭიდი	
უმეტესი მჩატე	ვ. კრიშინი (სსრ კავშირი) 337,5 1969
ქვეშეშეუქი	ა. ფიოლი (უნგრეთი) 370 1969
მსუბუქი	ი. შიკი (იაპონია) 400 1969
ქვესაშუალო	ვ. ბაშინოვსკი (პოლონეთი) 445 1969
საშუალო	ვ. კურენცოვი (სსრ კავშირი) 482,5 1968
ქვემძიმე	ბ. ივანჩენკო (სსრ კავშირი) 495 1969
მძიმე	კ. კანგასნიემი (ფინეთი) 530 1969
ზემძიმე	რ. ბედნარსკი (აშშ) 547,5 1969
	ლ. ჟანოტინსკი (სსრ კავშირი) 590 1967

და მაინც, შეუძლებელია აღტაცება არ მოგვგვაროს ყველაზე ღირსეულად ახალმა რეკორდმა. ყოველი ახალი რეკორდი უფრო და უფრო მეტად ვრწმუნდებით, რომ აღამაინის ფიზიკური შესაძლებლობები უსასღერია. მოდი, გავიხსენოთ მსოფლიოს ის გოლიათები, რომლებმაც შარშან შტანისნები შედეგებით გაგვიბარეს.

და მაინც, შეუძლებელია აღტაცება არ მოგვგვაროს ყველაზე ღირსეულად ახალმა რეკორდმა. ყოველი ახალი რეკორდი უფრო და უფრო მეტად ვრწმუნდებით, რომ აღამაინის ფიზიკური შესაძლებლობები უსასღერია. მოდი, გავიხსენოთ მსოფლიოს ის გოლიათები, რომლებმაც შარშან შტანისნები შედეგებით გაგვიბარეს.

და მაინც, შეუძლებელია აღტაცება არ მოგვგვაროს ყველაზე ღირსეულად ახალმა რეკორდმა. ყოველი ახალი რეკორდი უფრო და უფრო მეტად ვრწმუნდებით, რომ აღამაინის ფიზიკური შესაძლებლობები უსასღერია. მოდი, გავიხსენოთ მსოფლიოს ის გოლიათები, რომლებმაც შარშან შტანისნები შედეგებით გაგვიბარეს.

სურათზე: ვ. ბაშინოვსკი.

ჩვენს მძიმე რესურსებში

დასმარება სოფელს

„სოფელს — ჩვენი ხელი და ცოდნა“ — ასეთი დევიზით გაერთიანდნენ ლიტველი სტუდენტები, რომლებიც გამოეხატავენ ფაშაიკური კულტურის ცენტრალური ინსტიტუტის კომპაგნიურულთა მოწოდებას სოფლის სპორტსმენებისადმი დახმარების თაობაზე.

ამ საქმის წამომწყობად ლიტვაში კაუნასის ფიზკულტურის ინსტიტუტის სტუდენტები ითვლებიან. მათ სასოფლო სპორტულ კოლექტივებში მუშაობა გამოკითხვა-ანკეტებით დაიწყეს. ამ ანკეტებმა გვიჩვენა რომ სოფელში, სადაც ოფიციალური მონაცემებით სპორტს ყოველი მეოთხე მცხოვრები მისდევს, ათიდან მხოლოდ ერთი კაცი ვარჯიშობს სისტემატურად. გამოირკვა ისიც, რომ სოფელად არ კმაზა სპორტული ნაგებობები, ინვენტარი, აკლიათ მწვრთნელები.

სტუდენტებმა ათასზე მეტ სოფელს მცხოვრებს გამოკითხეს და დიდი შესამღებლობები გამოავლინეს სოფელად სპორტული მოძრაობის განვითარების-

თვის. ამასთან, გამოკითხვის ინიციატივებმა შეიტყვეს, რა პირობებშია გადასაწყვეტი ამ საქმეში, რაშიც სტუდენტებს თავიანთი შედეგები შეუძლიათ.

მალი ფიზკულტურის კოლექტივთან შეიქმნა დახმარება-გეგმა, რომელშიც აქტიურად ჩაება 40-მდე საუკეთესო სტუდენტი. სოფლის კოლექტივებში უკეთესი გაცნობის მიზნით ჯგუფმა რეიდი მოაწყო მთელ რიგ რაიონებში. ბევრგან სტუდენტების დახმარებით შეიქმნა სპორტული სექციები, მოეწყო 48 სპორტული მოედანი. სტუდენტებმა წაიკითხეს 50 ლექცია, ჩატარეს 18 სემინარი საზოგადოებრივი ინსტიტუტებისთვის. მათი თათხანობით ჩატარდა ათობით შეჯიბრება და ასობით საჩვენებელი საწვრთნელი მიყვანილობა.

სტუდენტთა ეს საცდელი ინიციატივა განზრახულია მუდმივ ღონისძიებად იქცეს. სპორტის პროპაგანდის ერთუხასტეი აწყობენ მუდმივმოქმედ კურსებს ფიზკულტურის საზოგადოებრივი მუშაკებისთვის. სტუდენტებს განზრახული აქვთ რეგულარულად ეწვიონ ლიტვის კოლექტივებსა და საბჭოთა მწვრთნელებს, კონკრეტული დახმარება გაუწიონ ახალგაზრდობას სექციების მუშაობის ორგანიზაციაში.

ა. ბალინიანი
(საქედის კორ.).
ვილინუსი.

სპორტული სიუჟეტები

სპორტი თანამედროვე ფილატელიის ერთ-ერთი მიმდევარი და საყვარელი თემაა. ამჟამად კოლექციონერების განკარგულებაშია მრავალფეროვანი სპორტული სიუჟეტები შექმნილი სურვილი. სპორტული მარკები ისე მომრავლდა, რომ იძულებული შეიქმნენ სახეობათა მიხედვით დაეყოთ.

მაგალითისთვის ავიღოთ ალბომი, რომელიც მთლიანად ფეხბურთს ეძღვნება.

ნება. ამ პირველი საფეხურით მარკები გამოშვებულია 1924 წელს ურუგვაიში იმ გუნდის პატივსაცემად, რომელიც ოლიმპიურ თამაშებში ჩემპიონის სახელი მოიხვეჭა. ამჟამად ეს მინიატურა იშვიათი საფოსტო ნიშანი გახდა. მას რომ დააკვირდეთ, შეინიშნაქოთ ოქროს ნიკეს გამოსახულებას, არა ისეთს, რომელიც რამდენიმე წლის შემდეგ ჩამოსახსნა პარიზელმა ოქრომჭედელმა აბელ ლაფურემ მსოფლიოს საუკეთესო გუნდის დასაჯილდოებლად. ურუგვაულ მარკაზე აღმეჭდილია თრაკიული ნიკე — ბერძნული ქანდაკება, რომელიც ამჟამად ლუვში ინახება.

მას შემდეგ ფეხბურთის მარკები მუდმივად ბევრი ქვეყნის საფოსტო უწყებებმა. სსრ კავშირში სპორტის ამ პოპულარულ სახეობას საფოსტო ნიშნების ათზე მეტი გამოშვება ეძღვნება. პირველი მარკები 1935 წელს გამოჩნდა.

მრავალფეროვანია სსრ კავშირის სპორტული ცხოვრება. სამჭოთა სპორტსმენთა საქვეყნო წარმატებები მარკებზეცაა ასახული. საფოსტო ნიშნები ეძღვნება ძალისხმობას, მსოფლიოს, ჭადრაკს, შაბიან პოეზიას, ტანვარჯიშს. სსრ კავშირის კავშირგაბმულობის საშინისტრომ, როგორც წინა წლებში,

შარშანაც დიდი ყურადღება დაუთმო სპორტულ სიუჟეტებს. ფილატელისტებმა მიიღეს პროფკავშირთა საკავშირო სპარტაკიადისადმი მიძღვნილი საფოსტო ნიშნები. სურია შედგება ორი მარკისგან, რომლებზეც რბენისა და ტანვარჯიშის ეპიზოდებია გამოსახული. მათ ავსებს ფერადი საფოსტო ბლოკი — მორბენალი და სპარტაკიადის გამგებმა. შარშან გამოშვდეს სსრ კავშირში გამართული საერთაშორისო შეჯიბრებებისადმი მიძღვნილი მარკებიც.

იმ სპორტულ მარკებს შორის, რომლებზეც ასლახან შეავსეს ფილატელისტთა ალბომები, შეიძლება დავასახელოთ გდრ-ში გამოშვებული საფოსტო ნიშნები. პირველი ეძღვნება დრეზდენში ჩატარებულ სტუდენტ მოჭადრაკეთა მსოფლიო ჩემპიონატს, მეორე — მსოფლიო ჩემპიონატს ველოსპორტში, მესამე — ფრენბურთელთა მსოფლიო თასის გათამაშებას ყურადღებას იმსახურებს კუკის კუნძულის სამკუთხა საფოსტო ნიშნები. მათზე ასახულია წყნარი ოკეანის სამხრეთ ნაწილის ქვეყნების III სპორტული თამაშების გახსნის მომენტები.

სპორტული მატალიების მატანეში ოქროს ასეთითაა შეყვანილი ოლიმ-

პიური თამაშები. ამ ასპარეზობის ისტორიას შეიძლება სპორტული მარკების საშუალებითაც გავცნოთ. 1896 წელს სპორტსმენთა საფოსტო უწყებამ პირველი ოლიმპიური თამაშების მიუძღვნა 12 მინიატურა მუშტებით ბრძოლაზე, ეტლებით რბოლაზე, ბადროს ტყორცაზე და სხვ. ამ სურვილებით დაიწყო ოლიმპიური საფოსტო ნიშნების ისტორია.

ოლიმპიური ჩირაღდნის რომანტიკას, ზამთრისა და ზაფხულის ოლიმპიური თამაშებში — გამარჯვებულთა ტრიუმფს ბევრი საფოსტო ნიშანი მიუძღვნა. სსრ კავშირის კავშირგაბმულობის სამინისტრომ. ამჟამად „ოლიმპიური სიმშვიდე“ სუფევს, მაგრამ ფისტაროდი თვლევს. სულ ასლახან პაიტში გამოშვდეს მარკები; რომლებიც მიუძღვნა ოლიმპიურ თამაშებს, 1896 წლიდან ბოლო ოლიმპიადამდე. მორიგი თამაშები 1972 წელს გაიმართება მიუნქენში. ამასთან დაკავშირებით გფრ-ში საფოსტო ნიშნების გამოშვება დაიწყო. მარკებისგან მიღებული შემოსავალი ოლიმპიადის მომზარდება.

რამდენ საფოსტო ნიშანს გამოშვებენ მიუნქენის ოლიმპიადის ორგანიზატორები, ეს ჯერჯერობით ძნელი სათქვლია. თუმცა პარაგვაის საფოს-

ტო უწყებამ 1964 წლის ოლიმპიური თამაშებისთვის, სადაც ამ ქვეყნის ერთადერთი სპორტსმენი გამოდიოდა, 80 მარკა და 10 საფოსტო ბლოკი გამოუშვა. გადაჭარბებს თუ არა ამ თავისებურ რეკორდს რომელიმე ქვეყანა, ამას დრო გვიჩვენებს.

ბ. ზამბანიძე.

სამოსწრაფობი ტენისი

ეს შემდეგ, რაც დები მიაღებრმა მსოფლიო რეკორდებს დაიყარა დაიწყო და მეხიკოს ოლიმპიური თამაშების სამგზას ჩემპიონი გახდა, მისი წვრთნის მეთოდები საიდუმლოების ბურუსით აღარაა მოცული. შვიტრის მთავარი და ძირითადი თვისება ის გახლავთ, რომ იგი განსაკუთრებით ამტანია და ეს საშუალებას აძლევს მთელი 9 თვის მანძილზე დღეში 6-დან 12 კილომეტრამდე მანძილი გაცუროს. ამ მხრივ იგი შეიძლება მარკ სპორტს შევადაროთ. ერთხელ სპორტის შესახებ მისმა ერთ-ერთმა მეტოქემ, მოცურავე გრეგორი ჩარლტონმა თქვა: „სპორტს შეუძლია დაიხანს შეინარჩუნოს კარგი სპორტული ფორმა, რადგან წვრთნის მკაცრ რეჟიმს უძლებს მთელი წლის მანძილზე. მას დასვენების სურვილიც კი არა აქვს“.

აი, რას ამბობს მწვრთნელი შ. ჩაუტრი დები მაიერის შესახებ: „მას ძალიან ნიჭიერად ვერ ჩათვლი, მაგრამ ერთობ სერიოზული და ბეჭითია. როცა გამოჩნდებიან სხვები — მასზე ნიჭიერი, უფრო ბეჭითი და ამასთან, მასავით გაბედული სპორტსმენები, ისინი შეძლებენ დები მაიერის დამარცხებას. მაიერის მთავარი თვისება ისაა, რომ შეუძლია სწრაფად შევიდეს კარგ სპორტულ ფორმაში,

რაც თანამედროვე ცურვაში აუცილებელი პირობაა“.

სწორედ ამ თვისებით გაუსწრო მაიერმა სხვა სპორტსმენებს და სწორედ ამიტომ აღწევს იგი საუკეთესო სპორტულ შედეგებს.

გარდა ამისა, დები მაიერი ცხოვრობს ერთობ ხელსაყრელ პირობებში. მისი გარეუქული კანი მიუთითებს, რომ აშშ-ს დასავლეთ სანაპიროზე მზის სხივების უმარობა არაა. ლაფურადოვანი სანაპიროს ჰავა სპორტსმენებს საშუალებას აძლევს უკველდღიურად ივარჯიშონ, სულ ცოტა, 4 საათს. მაგრამ ნიჭიერ მოცურავეებს მაინც უშთაფრესად საფრანგეთის ჩრდილოეთში ვხვდებით. მზე დების ეხმარება მხოლოდ დისციპლინის განმტკიცებაში.

მნიშვნელოვანია ის ფაქტი, რომ დები მაიერს შეუძლია მთელი თავისი ძალეტი ცურვას მოახმაროს.

უორუ გარემ, როცა ერთმანეთს ადარებდა სპორტსა და მოსკონის, თქვა: „საინტერესოა, რომ ამ ორი ქაბუკიდან, რომლებმაც ეს-ესა დაიწყეს უნივერსიტეტში სწავლა, ერთ მათგანს — სპორტს შეუძლია სპორტში მნიშვნელოვანი წარმატებები მოიპოვოს, მეორე — მოსკონი კი იძულებულია შეჯიბრებებში მონაწილეობაზე უარი თქვას“.

როცა დები მაიერზე ვლაპარაკობთ, მხედველობაში უნდა მივიღოთ მისი ოჯახური მდგომარეობა. საინტერესოა, რა აზრისაა დების დედა იმის თაობაზე, რომ მის შვილს ბავშვობიდანვე დიდი ფიზიკური დატვირთვა აწევს. პასუხი შეიძლება ინტერესმოკლებული არ იყოს იმ მკითხველებისთვის, რომლებიც მუდამ როდი არიან იმით კმაყოფილი, რომ მათი შვილები სპორტში შევიდნენ.

აი, დები მაიერის დღის რეჟიმი:
აღგომა 6. საათსა და 45 წუთში;
მარჯნი 7-დან 8 საათამდე;
შინ დაბრუნება და სკოლაში წასასვლელად გომზადება — 8.15-9 საათი;
მცადლინობა სკოლაში — 9.10-12.00;
სადლი — 12.15-12.50;
მცადლინობა სკოლაში — 13.00-13.50;
მარჯნი — 14.00-15.00 (დების შეშლია იმეცადინოს 16 სათამდე);
შინ დაბრუნება — 16.15. ძილი — 22 საათიდან.

როცა თქვენი ქალიშვილი სულ პატარა იყო, არ გეშინოდათ, რომ ცურვაში შევიდნენ? შეიძლება უბედური შემთხვევა ან ავადმყოფობა მომყოლოდა?

პირიქით. მუდამ მიხაროდა, რომ ჩემს ქალიშვილს ჩანმრთელს ვხვდავდი. მართალია, მეც ყოველთვის მიყვარდა წყალი, — ჩვენ ხომ მუდამ წყალსაცავების მახლობლად ვცხოვრობდით. დები ცურვამ გაატაცა მაშინ, როცა ჯერ კიდევ 8 წლისა იყო. ფეხი რომ აიღვა, მზირად დადიოდა მდინარის ნაპირსა და იქ ლამაზ კენჭებს ეძებდა.

ახლა რას ფიქრობთ, როცა თქვენი ქალიშვილი უკვე ჩემპიონია და დღეში 12 კილომეტრს ცურავს?

ფიქრობ, რომ ჩემი ქალიშვილი ძალიან ძლიერია, ყოველ შემთხვევაში, მე მჭერა მისი. ახლა იგი 17 წლისაა და მანამ არ დატოვებს სპორტს, სანამ არ მოესტრევა. მას თავად შეუძლია შეაფასოს თავისი შესაძლებლობა.

არ გეშინათ, რომ სპორტი მასში ქალურობას მოსაობს?

მართალი ვითხრათ, არა. იგი ჩემი სიმაღლისაა, ესე იგი 1 მეტრი და 70 სანტიმეტრი. მამამისი კი ტანად 185 სანტიმეტრია. დების არასოდეს უწრუნია იმისთვის, რომ მხრები უსაშველოდ განევითარებინა. მას ისეთი აგებულება აქვს, რომ ცურვა ვერ შეცვლის.

შეიცვალა მისი ტემპერატურა?

დების მუდამ უყვარდა ფიზიკური აქტივობა. იგი მონაწილეობდა მოზარდ ბეისბოლისა და შეჯიბრებებში, ეტანებოდა იმ თამაშებს, რომლებიც მის ძმებს უყვარდათ.

სპორტი ხელს ხომ არ უშლის სწავლაში?

შეიძლება ითქვას, რომ დები კარგი მონაწილეა, განსაზღვრული უნივერსიტეტში დაიწვეს სწავლას და სპორტულ სტიპენდიას კი არა, კა-

რგი სწავლისთვის დაწესებულ სტიპენდიას მიიღებს.

შეგვიძლია დავუხატოთ, რომ ქალბატონი მაიერი გაკვირვებული იყო შეშფოთებით, რაც ჩვენს კითხვებში იგრძნობოდა. ამერიკელი მემკვიდრეობითი სიყვარული სპორტის რომელიც გნებავთ სახეობისადმი გამოიკაცავს შიშს, რომელიც ხშირად ახასიათებთ ფრანგ მშობლებს: სურდოს, ანგინის, მზისა და წვიმის შიშს.

(„ეკიპი“. პარიზი).

სურათზე: დ. მაიერი თავის მწვრთნელთან შ. ჩაუტრთან.

გამოჩენილმა იტალიელმა ფეხბურთელმა ჯ. ფაკეტომ ამას წინათ ილაპარაკა მსოფლიო ჩემპიონატში მონაწილე გერმანის გუნდების შესაძლებლობებზე. მისი აზრით, მექსიკაში დასლოებიან

ფაკეტი: „მანსაბი თანაბარი“
თანაბარი მანსაბი ექნებათ ინგლისის, იტალიის, სსრ კავშირისა და გერმანიის ფეხბურთელი რეპუბლიკის გუნდებს. „მათ შესწევთ უნარი წარმატებით ებრძოლონ ბრზილიელს“, — თქვა ფაკეტომ.

ფაკეტის შეხედულებით, დიდი წინსვლა ეტყობათ ბელგიის, შვედის, რუმინეთისა და ბულგარეთის ფეხბურთელებს. მას მიიჩნია, რომ მექსიკაში შემტევი ფეხბურთელები გაიმარჯვებს.

18 თებერვალს ინდუსტრიული ტექნიკუმის შენობაში ჩატარდება თბილისის ფეხბურთის მსაჯთა კოლეგიის პრეზიდიუმის ანგარიშგება-არჩენები.

დასაწყისი 10 საათზე. ყველა კატეგორიის მსაჯთა დასწრება სავალდებულოა.